

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi wnioskodawcy
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 30 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV Ca [...]
w sprawie z wniosku P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przy uczestnictwie Ł. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w Ł. i Gminy Miejskiej Ł.
o wpis prawa użytkowania wieczystego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 stycznia 2017 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 3 lipca 2015 r., sygn. akt IV Ca [...],

**I. odrzuca zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia
oddalającego wniosek o wstrzymanie wykonalności
postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 kwietnia 2015 r.,
sygn. akt IV Ca [...];**

II. oddala zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 3 lipca 2015 r. odrzucił skargę wnioskodawczyni P. S.A. w W. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie z wniosku P. S.A. w W. z udziałem Ł. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i Gminy Miejskiej Ł. o wpis prawa użytkowania wieczystego w dział II Kw nr [...], uznając, że nie została ona oparta na ustawowej podstawie (art. 410 § 1 k.p.c.) oraz oddalił wniosek o wstrzymanie wykonalności postanowienia zaskarżonego skargą. Wskazał przy tym, że dokument na który powoływała się w skardze skarżąca nie stanowił podstawy do wydania zaskarżonego skargą postanowienia i nie był przedmiotem badania Sądu orzekającego w tej sprawie.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczyni wniosła o jego zmianę przez wznowienie postępowania w sprawie oraz wstrzymanie wykonalności postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 kwietnia 2015 r. Zarzuciła naruszenie art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. w wyniku nieuwzględnienia przesłanki nakazującej wznowienie postępowania w sprawie, a także art. 410 § 1 k.p.c. w związku z art. 412 § 2 k.p.c. w następstwie wydania postanowienia na posiedzeniu niejawnym po merytorycznym zbadaniu przesłanki skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest pogląd - aprobowany przez skład orzekający - zgodnie z którym, jeżeli z samego uzasadnienia skargi o wznowienie postępowania w sposób niewątpliwy wynika, że wskazane w niej podstawy wznowienia w rzeczywistości nie występują, skarga podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 marca 2015 r., II CZ 93/14; z dnia 26 lutego 2015 r., III CZ 5/15; z dnia 18 lutego 2015 r., I CZ 3/15; z dnia 5 lutego 2015 r., V CZ 105/14 oraz z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 106/14 - nie publ.).

Skarżąca powołała się na podstawę wznowienia postępowania przewidzianą w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., jednak argumentacja przedstawiona w skardze nie uzasadniała twierdzenia, że podstawa ta istotnie wystąpiła.

Podstawa wznowienia określona w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c. dotyczy m. in. sytuacji, w której prawomocne orzeczenie zostało oparte na dokumencie podrobionym lub przerobionym. Chodzi więc o to, aby taki dokument stanowił podstawę ustaleń sądu, które miały wpływ na treść rozstrzygnięcia; nie wystarcza natomiast samo zaliczenie dokumentu w poczet materiału procesowego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 2005 r., I CZ 80/05, nie publ.; z dnia 27 marca 2008 r., II CZ 7/08, nie publ.; z dnia 8 stycznia 2010 r., IV CZ 100/09, nie publ. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2007 r., III CSK 56/07, nie publ.).

Sąd Apelacyjny prawidłowo uznał, że w niniejszej sprawie nie może być mowy o wystąpieniu wskazanej przez skarżącą podstawy wznowienia postępowania. Dokument powołany w skardze nie stanowił podstawy ustaleń faktycznych w tej sprawie, lecz pismo procesowe złożone w innej sprawie. Jak już wspomniano, dokument, o który mowa w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., to dowód przeprowadzony w sprawie, na podstawie którego zostały dokonane ustalenia faktyczne będące podstawą rozstrzygnięcia.

Należy przy tym pamiętać, że powołana w skardze podstawa wznowienia nie odnosi się do dokumentu procesowego (pisma procesowego). Nie jest to bowiem dokument służący ustalaniu stanu faktycznego sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 1998 r., I PKN 522/97, OSNP 1999, nr 2, poz. 59).

Wbrew zatem zarzutom skarżącej, Sąd Apelacyjny, stwierdzając, że powołana w skardze podstawa wznowienia w rzeczywistości nie wystąpiła, nie naruszył przepisów wskazanych w zażaleniu. Zażalenie w tej części podlegało zatem - na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. - oddaleniu.

W pozostałym zakresie zażalenie zostało odrzucone jako niedopuszczalne (art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o wstrzymanie wykonalności orzeczenia zaskarżanego skargą o wznowienie postępowania nie należy bowiem do kręgu postanowień podlegających - w myśl art. 394¹ § 2 k.p.c. - zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw